

והם התפכחו לראות ולדעת שאין כה' אלוקינו, ומי שתולה את בטחונו באלוהי-נכר, ובמנהיגי האומות, סופו לנחול אכזבות.

כך יצא להיווכח פעמים רבות מאז תחילת המערכה בגילוי כבוד אלוקים, כאשר אנשים שאיבדו את הכל, ולפעמים גם את כל משפחתם, הפתיעו את סובביהם וקרוביהם כשאמרו שהדבר שהכי אכפת להם עכשיו הוא לקיים מצוות.

הרב מוטי בוקצ'ין, מבכירי ארגון 'זק"א', ומי שהשקיע ימים ולילות לאיתור הגופות והנעדרים והשתדל מאוד, יחד עם חבריו, בהבאתם לקבר ישראל, מספר לנו על פנייה חריגה שקיבל מסבו של הנער אריאל זוהר מקיבוץ 'נחל עוז'. הסבא, המתגורר בראש"צ, מספר על הירצחם של אביו ואימו של אריאל, ושתי בנותיהם. רק הנער, שהיה צריך להיכנס למצוות כשבוע לאחר שמחת תורה, שרד את התופת. ביתם בקיבוץ נחל עוז נחרב לגמרי ואף היה למאכלת-אש.

החומה, ומאחוריה במרחק מטרים העיר עזה

הסבא ביקש מאנשי להיכנס לקיבוץ, למרות הסכנה העצומה שהיתה כרוכה בדבר, ולנסות

להציל מתוך החורבות את... זוג התפילין שהעביר לנכדו לקראת יום הבר-מצוה שלו. היו אלה תפילין שהונחו גם על ידי סבו של הסבא, ושרדו גם את השואה, 'ולכן העברתי אותם לנכדי אריאל', סיפר הסבא בדמעות.

הרב בוקצ'ין מספר שגורמי הצבא התירו להם להיכנס לשיטח ל-6 דקות בלבד. עמדנו בקשר עם בני המשפחה שהדריכו אותנו היכן התפילין צריכים להיות. ואכן הצלחנו למצוא אותם, הוצאנום במהירות מהבית החרב, ונמלטנו מהאזור בעור-שינינו. מנחל עוז נסענו מיד לראשון לציון, שם המתינו לנו בכליון-עיניים הסבא והנכד היתום, ומסרנו להם את התפילין - כשכל הנוכחים פורצים בבכי נסער, ובמשך דקות ארוכות אינם מצליחים להירגע. והוא שאמרנו: ילד יתום, המגיע מבית שאינו שומר-מצוות, ואיבד את הכל, ומה הוא רוצה ברגע זה? - רק את התפילין. ראה אלוקים והביטה.

ידוע גם על אשה קשישה המתגוררת בקיבוץ זה, שהסתגרה בממ"ד ושהתה שם במשך 16 שעות, תוך שהיא מונעת מהמחבלים להיכנס, וכשנשאלה מה עשתה שם כל הזמן, השיבה: עקתי לאלוקים את התפילות שאני זוכרת מימי ילדותי. מודה אני, שמע ישראל, והבטחתי שמעתה ואילך אשמור מצוות - - - עד שהגיעו המחלצים ושחררוה.

יניני - ההסנמה בין שומרי-השבת לאלה שעדיין לא

הסיפורים על הישובים שומרי השבת התפרסמו דיים, אבל מה שקרה בישוב 'יניני', לא כל-כך. מחציתו של ישוב זה שומרת-שבת, והמחצית השניה עדיין לא. לפני כמה חודשים פנו שומרי השבת לעמיתיהם, וביקשו לנעול את שער-הישוב, כדי למנוע ככל האפשר נסיעה בתוך המושב. ההסכמה ניתנה והשער ננעל.

וביום השבת ושמחת תורה, הגיעו המחבלים אל שער הישוב, ומצאוהו נעול. ניסו וניסו, ולא הצליחו, והלכו כלעומת שבאו.

'יניני' ניצל מִטֶּבַח.

בקיבוץ, שמרבית אוכלוסייתו עדיין אינה שומרת שבת, הוקם בית כנסת, ומתגוררים בו כיום כמה משפחות של אנשים יראי-שמים. עמיחי שינדלר, גבאי בית הכנסת, קם בבוקרו של יום שמחת תורה, לאחר ההקפות שנערכו בלילה, והיה בדרכו לפתוח את בית הכנסת. בשעה 6.30, עם הישמע האזעקות וקולות הירי של המחבלים, חזר לממ"ד, ונסגר שם, הוא ורעייתו ו-6 ילדיהם.

המחבלים ניסו לפרוץ לממ"ד, ולא הצליחו, והיה זה נס הצלה מובהק, מפני שרבים מחבריו נפגעו. בשלב מסוים הצמידו המחבלים מטען חבלה אל הדלת. מהדף ההתפוצצות התרסקה יד שמאלו של עמיחי, וביד ימינו נקטעו כמה אצבעות. חברי כיתת הכוננות הצליחו בס"ד להגיע למקום, והרגו את המחבלים. עמיחי איבד את ההכרה, הועבר ע"י כיתת הכוננות למזכירות הישוב, ומשם, רק לקראת ערב, הוסע ל'תל השומר', כשהוא מורדם ומונשם.

רק לאחר כמה ימים התעורר מתרדמתו, וגם זה היה נס גדול. כששאלו אותו מה הוא רוצה לעשות כדבר ראשון לאחר התעוררותו, השיב 'להניח תפילין דרבינו תם... ואחר-כך - להיפגש עם הרב זילברשטיין'...

הרב פנחס בלום מכולל 'בית דוד' העביר את הדבר לרב שליט"א, והועלה רעיון שהרב בעצמו ייסע ל'תל השומר' להביא לו את התפילין. יצוין שהפצוע ומשפחתו קשורים אל מרן הרב מזה שנים, הן באמצעות השיעורים הקבועים שהם מאזינים להם, והן ע"י הספרים של הרב. אפילו את ה'חלאקה' של אחד הילדים, עשו אצל הרב ברמת אלחנן.

למרות הקושי הרב שהיה כרוך בכך, הסכים הרב להגיע ל'תל השומר'. וכך הגיע המרא דאתרא, יחד עם חתנו הרב אליעזר רוט, ומנכ"ל 'אילת השחר' הרב שלמה רענן, למיטתו של עמיחי, ושהה שם שעה ארוכה, במהלכה עודד את הפצוע ואת משפחתו בדברי חיזוק ואמונה.

הפצוע סיפר לרב על החיזוקים בענייני השבת הנעשים בישוב כרם שלום, והרב פתח בשירת 'אם אשמרה שבת, א-ל ישמרני', כשכל הקהל מסביב, וגם הצוות הרפואי, מצטרף לשירה ולריקוד.

במהלך הביקור נשמעה אזעקה, ומרן שליט"א אמר שלדעתו כל עוד אנחנו יושבים ליד עמיחי אין מה לחשוש, ולא צריך ללכת למרחב מוגן. אבל הצוות הרפואי טען שמדובר בהוראה של השלטונות, ואין הם יכולים להפר אותה, ולכן גם הרב ומלוויו קמו ופנו אל המרחב המוגן.

שדרות - המעלית נתקעה עם המחבל בתוכה

המחבלים, שבתחילת המערכה השתלטו על העיר שדרות, ועשו בה כבשלהם, הגיעו לבנין של 10 קומות שהיה מאוכלס לחלוטין, ועלו ב...מעלית לקומה ה-10, ומשם התכוונו להשתלשל גם אל הקומות התחתונות, ולבצע הרג וחורבן.

רצה השי"ת שבאותן שניות שעלו במעלית נפל טיל במקום, וכתוצאה מכך נגרמה הפסקת חשמל, והמחבלים נתקעו במעלית זמן ממושך, עד שהגיעו החיילים והרגום.

נחל עוז - הנער שמשפחתו נרצחה, ביקש תפילין

כגודל הזוועה והחורבן, כך גודל ההתקרבות לאלוקים המורגשת גם אצל אחינו בני ישראל, שלא זכו עד היום לשמור תורה ומצוות. הגחלת שהיתה כבויה בליבם, הובערה לפתע,